

Це тільки мовчання  
це тільки  
ранок поніс мене в коло розмов  
слова виростали  
струшувалися з газет  
відбивалися від стелі  
на столах слова  
на підлозі слова  
сказані слова  
непочуті слова

їх могло і не бути

це тільки мовчання  
виходжу  
йду лунким коридором  
вулиця  
— котра година? —  
відповідаю  
— як пройти на ... ?  
відповідаю  
— дозвольте припалити —  
будь ласка  
ось і все що вдалося справді  
сказати

сьогодні  
пусті балачки  
наповнюють голови немов лійки  
від слів залишились  
тільки звуком окреслені кола  
крізь них видно небо  
предмети обличчя

це тільки мовчання

мовчу в потоці

мовчу в трамваї

мовчу дивлячись

мовчу слухаючи

двірники відмітають усе сказане

предмети оновлюються в час відпливу

знайома красуня випускає свій усміх мов птаху

і друзям приємно блукати по місту без слів